

[Indenrigsministeren.]

selvfølgelig tillige er Kommuner, hvor det kan siges, at en daarlig Administration har været medvirkende dertil. Det er, tror jeg, et saa nøjagtigt Udtryk for, hvad der er Tilfældet paa dette Omraade, som det er muligt for nogen at fremsætte. Saa vil det ærede Medlem Hr. Korsgaard paadutte mig, at jeg skulde have sagt, at der praktisk talt ikke er Kommuner, man kan sige andet om, end at de altid har administreret lige akkurat paa den Maade, de skal. Der er overhovedet ikke Grundlag for en Diskussion om alt dette, for det er noget, som alle kyndige ved, at Forholdene ligger, som jeg siger. At der er et vist Antal Kommuner, som mener at kunne følge det ærede Medlems Taktik og tale om, at der er enkelte, der administrerer daarligt for at dække sig selv mod at komme til at betale efter mere retfærdige Regler, det er kendt, og de Kommuner vil det ærede Medlem altid være den fødte Talsmand for.

Det ærede Medlem fremkom nu med den Oplysning, at han ikke kunde lide mit Parti af den Grund, at vi altid handlede mod vort Program. Derimod kunde det ærede Medlem bedre lide det socialdemokratiske Parti, fordi dette Parti efter hans Mening skulde have overtaget den konservative Politik. Det er en fuldkommen ulogisk Betragtning. Dersom det ærede Medlem virkelig af den Grund ikke kan lide os, maa det ærede Medlem jo heller ikke kunne lide Socialdemokratiet, hvis det ærede Medlems Paastand er rigtig. Hvor urimelig denne Diskussion i det hele taget er, ses allerbedst deraf, at det ærede Medlem giver sig til at tale om, at den Politik, der nu føres herfra, er konservativ Politik. Hvorfor i al Verden fremkaldte saa det ærede Medlem et Valg for at gaa imod den Politik, vi fører her i Landet? Det er saa, ja, man maa jo ikke bruge Udtrykket „forrykt“ her i Tinger, men man faar virkelig Trang til at bruge et saadant Udtryk i Forbindelse med en Diskussion som den, det her drejer sig om.

At det ærede Medlem mener, at jeg aldrig har kunnet løse store Opgaver, har det ingen større Interesse at drøfte her. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem har kunnet være misundelig paa mig, naar jeg har staaet over for store Opgaver. Det vil jo let forekomme for at æret Medlem, som Befolkningen aldrig har givet Lejlighed til at blive stillet over for store Opgaver. Men disse personlige Bemærkninger, det ærede Medlem altid kommer med, er der ingen Grund til at gaa videre ind paa. Realiteten paa dette Omraade er, at det ærede Medlem og

hans Parti hidtil har haft saa megen Magt, at de har kunnet hindre Løsningen af enkelte af de store Opgaver, som jeg bl. a. skulde have løst. Det takker Befolkningen ikke det ærede Medlem og hans Parti for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) udtalte, at det, man gjorde gennem den indirekte Beskatning i hans Kommune, som vel sagtens i det øvrige Land, var at konsolidere Værkerne og Kommunerne. Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen sagde, at dette at konsolidere Værkerne har ikke noget med indirekte Beskatning at gøre. Derfor kan vi se bort fra dette og sige, at det, man konsoliderer, er Kommunerne, og det gør man paa den Maade, at man adskillige Steder beskatter de simple Livsforholdene meget højt — Lys, Varme og Vand. Derigennem paalægger man den fattigste Befolkning en stor indirekte Beskatning, og samtidig taler man om, at man er Modstander af al indirekte Beskatning. Nu siger det ærede Medlem, at dette gælder ogsaa i Kommuner, hvor Socialdemokratiet ikke har Flertal. Ja, men hvordan er det saa der, hvor Socialdemokratiet er ganske eneraadende? Der er en Række Virksomheder, hvor Socialdemokratiet er ganske eneraadende, paa Omraader, hvor det drejer sig om Livsforholdene. Hvordan er Forholdene der? Skafter man der billigere Varer frem til Befolkningen? Jeg tænker her paa saadanne Virksomheder som Arbejdernes Fællesbageri, jeg tænker paa Mælkeriet „Enigheden“ og paa Bryggeriet „Stjernen“. De ledes efter det gode gamle kapitalistiske System. Man piner saa meget ud af Virksomheden, som man kan, tager det største Overskud fra den jævne Befolkning for bagefter at bruge det til andre Formaal. Det er jo Sagen.

Formanden: Jeg henstiller til følgende Talere ikke ganske at glemme, hvilken Sag det er, der er til Forhandling her i Øjeblikket.

Rager: Naar jeg har bedt om Ordet i denne Sag, er det, fordi det selvfølgelig er rigtigt, naar man drager Spørgsmaalet om den indirekte Beskatning ind i Drøftelsen af disse Kommuners Forhold. Jeg har siddet og hørt paa de Udtalelser, der er faldet fra det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.), det ærede Medlem Hr.